

RAREKIEK

Het volle leven

Als de zon uitbundig schijnt, duren de dagen binnen de muren van het Martini Ziekenhuis lang. Voor het volle leven moet je buiten zijn.

Op deze zonnige dag waait 'Muziek aan Bed' aan in het ziekenhuis. Het zijn twee musici die gezamenlijk een cello bespelen. Met vier handen tegelijk toveren ze het ene na het andere muzikale stuk uit het instrument. Met hun melodieën beroeren ze patiënten, geven kleur aan hun dag.

Op een van de afdelingen ligt een zieke man. Hij vindt het voorwaar geen pretje patiënt te zijn. Er kan geen lachje af.

De verpleegkundige die hem onder haar hoede heeft, tracht hem op te vrolijken.

„Zou u vandaag naar cellomuziek willen luisteren?“, vraagt ze hem. Wat een cello wel niet mag zijn, wil hij argwanend weten.

„Een soort grote viool“, legt de verpleegkundige geduldig uit.

De man stemt mokkend in. Het muzikale duo verschijnt naast zijn bed, speelt de Cello Suite van Bach, zet de Boléro in. Alle verpleegkundigen lopen uit naar het bed van deze ene patiënt die zijn argwaan allang heeft laten varen en met zijn ogen dicht geniet van de muziek, met zijn vingers trommelt hij het ritme mee op het nachtkastje.

Het verplegend personeel slaat het tafereel gade en houdt zich groot. Het volle leven speelt zich vandaag binnen af.